

## **Chương 516: Thảm Hoạ Cổng (52) - Gặp Dettomolian** (Số từ: 2440)

**Nguồn dịch: Eng**

**Trans: Tluc**

12:15 PM 07/08/2023

Bertus trở lại Thủ đô Đế quốc với duy nhất một người hộ tống: Saviolin Tana.

Anh không muốn nhiều người biết về tình trạng của Ellen. Phòng của Dettomolian không phải trong ký túc xá, mà là trong tòa nhà câu lạc bộ.

—Câu lạc bộ nghiên cứu huyền bí.

Dettomolian là thành viên duy nhất và là Hội trưởng của câu lạc bộ này, câu lạc bộ mà anh ấy thành lập để tự mình nghiên cứu về đạo Shaman.

Bertus chưa bao giờ quan tâm nhiều đến nó, và Ellen hầu như không nghe nói về câu lạc bộ của Dettomolian.

Tất nhiên, câu lạc bộ không thể hoạt động bình thường vào thời điểm này.

Temple gần như trống rỗng, và các tòa nhà câu lạc bộ lạnh hơn bất cứ nơi nào khác.

Bertus cảm thấy trống rỗng khi đến khu vực câu lạc bộ cùng với Ellen và Tana.

“ ... ”

Đây có phải là sự lựa chọn đúng đắn?

Tìm kiếm cơ hội ở một nơi như vậy có thực sự đúng không?

Họ đã không nhận được sự hợp tác của Ngũ Đại Thần Giáo, và quân đội của Ma Vương, có lẽ bao gồm cả Olivia Lanze, không thể tìm ra giải pháp với [sức mạnh thần thánh] của họ.

Các Archmage nổi tiếng của lục địa cũng không thể tìm ra giải pháp.

—Nhưng một sinh viên.

Có đúng không khi đưa Ellen đến đây vì học sinh này sử dụng Shamanism, một sức mạnh bí ẩn?

Bertus nhận ra những kỳ vọng của mình thật vô lý khi đối mặt với các tòa nhà câu lạc bộ hoang vắng.

Nhưng họ đã đi xa đến mức này rồi.

Nếu không có giải pháp, thì việc xác nhận tính bất khả thi của nó vẫn có ý nghĩa nào đó.

"Đi nào."

"Rõ, thưa Bệ hạ."

Tana đi theo Bertus, hỗ trợ Ellen, người đôi khi vấp ngã và mất thăng bằng.

\*\*\*

“...không có ở đây à?”

Bertus cau mày khi nhìn vào phòng câu lạc bộ trống rỗng. Bên trong tối om vì rèm cửa đã đóng mặc dù đang là ban ngày. Nhưng Dettomolian đã không được tìm thấy ở đâu cả.

“Và tại sao trời lại tối như vậy?”

Bertus chuẩn bị kiểm tra rèm cửa để kiểm tra phòng câu lạc bộ.

“Đừng chạm vào nó.”

Ellen ngăn Bertus lại gần rèm cửa.

“Đừng chạm vào nó một cách liều lĩnh... Tôi không nghĩ đó là một ý kiến hay đâu.”

“...Hiểu rồi.”

Thật khó để nhìn thấy trong bóng tối, nhưng Bertus có thể nói rằng phòng câu lạc bộ chứa đầy những thần tượng kỳ quái và vòng tròn pháp sư, đúng như Mustlang đã báo cáo.

Anh không biết liệu chúng được đặt ở đó hay được sắp đặt có chủ ý. Nhưng Ellen nghĩ rằng không nên đụng vào bất cứ thứ gì trong căn phòng này một cách cẩu thả.

Không ai ở đây biết nhiều về Shaman giáo, nhưng bất kể nó là gì, sẽ không tốt nếu chạm vào nó mà không cẩn thận.

“Đây là cái gì... Chúng là cái quái gì vậy?”

Khi mắt anh thích nghi với bóng tối, Bertus bị sốc bởi những tác phẩm điêu khắc kỳ lạ, những ngọn nến, những vòng tròn kỳ lạ và vô số dấu vết của nghiên cứu chưa biết trong phòng câu lạc bộ.

Nếu không phải là sinh viên của Temple, anh ta đã bị bắt từ lâu vì nghiên cứu ma thuật hắc ám nham hiểm.

“Nhưng cậu ấy ở đâu?”

Dettomolian được cho là đến thăm tòa nhà câu lạc bộ mỗi ngày, nhưng anh ta không ở trong phòng câu lạc bộ.

Có phải anh ấy đã ra ngoài ăn trưa muộn?

"Tầng hầm."

Ellen khẽ thì thầm.

“Tôi nghĩ cậu ấy đang ở dưới tầng hầm.”

“...?”

Bertus và Tana bối rối trước lời nói của Ellen.

Nhưng Ellen dường như cảm nhận được điều gì đó, nói với đôi mắt không tập trung.

\*\*\*

Các tầng trên của tòa nhà câu lạc bộ trông không được sử dụng, và tầng hầm cũng vậy.

Tầng hầm thường được sử dụng làm kho chứa thiết bị câu lạc bộ.

Được dẫn dắt bởi trực giác kỳ lạ của Ellen, họ đi xuống tầng hầm của tòa nhà câu lạc bộ.

\*Thunk! Thunk!

"Nó bị khóa rồi."

Cánh cửa lớn dẫn xuống tầng hầm đã bị khóa chặt.

"...Có vẻ như nó bị khóa từ bên trong."

Họ không thể vào mặc dù khóa ở bên ngoài. Nó có nghĩa là ai đó đã khóa nó từ bên trong.

"Có vẻ như cậu ấy đã niêm phong nó..."

Vì không có ai sử dụng tòa nhà nên có thể ai đó đã khóa cửa tầng hầm.

Nhưng Bertus cảm thấy có gì đó kỳ lạ.

"Chúng ta vào xem đi."

Tana dễ dàng mở khóa cửa bằng [Hào Quang Kiếm] móc ra từ ngón tay của cô ấy.

Họ đến tầng một của tầng hầm và Bertus cảm thấy lạnh sống lưng khi nhìn thấy tình trạng của tầng hầm, bất chấp trực giác kỳ lạ của Ellen.

“Cái quái gì thế này?”

Ngay khi bước vào tầng hầm, Bertus và Tana đã giật mình bởi những biểu tượng và đường kẻ kỳ lạ được vẽ trên tường và trần nhà.

Có vẻ như họ đã biến cả không gian thành một vòng tròn ma thuật khổng lồ. Nhưng họ không thể hiểu nó có ý nghĩa gì hoặc nó đã làm gì.

“Có... thứ gì đó ở đây.”

Đúng như Ellen đã nói, rõ ràng là ai đó đã sử dụng Shamanism trong tầng hầm, và Dettomolian đã tự nhốt mình trong khi làm gì đó.

Họ cẩn thận không chạm hoặc giẫm lên vòng tròn ma thuật khi đi sâu hơn vào tầng hầm.

—Tầng hầm có hai tầng.

Cả hai tầng đều được bao phủ bởi những biểu tượng và đường nét kỳ lạ.

Bertus thở dài khi nhìn họ.

“Điều này đã không được thực hiện để qua đêm...”

"Dường như là vậy..."

Tòa nhà câu lạc bộ đã không được sử dụng trong một thời gian dài. Rõ ràng là Dettomolian đã khóa tầng hầm và dành rất nhiều thời gian để vẽ và thiết lập những vòng tròn

ma thuật này, ngay cả trước khi tổ chức quân sự chuyển đến.

Họ không biết ý nghĩa của những vòng tròn ma thuật, nhưng họ cảm thấy rùng mình khi nhìn thấy chúng.

Họ sớm tìm thấy Dettomorian.

Ở phần trong cùng của tầng hầm tầng hai, có một kho chứa đồ lớn.

Trong tầng hầm mờ tối, họ nhìn thấy nhiều ngọn nến được thắp sáng bên ngoài cánh cửa mở của phòng chứa đồ.

Có khoảng 100 ngọn nến nằm rải rác khắp phòng, với sáp nóng chảy chảy trên sàn nhà.

Ở giữa những ngọn nến đó, Dettomorian ngồi lặng lẽ.

Anh ta có một bức tượng bằng xương và nhiều vòng tròn ma thuật vẽ bằng máu xung quanh mình.

Anh ấy dường như biết họ đang đến. Anh từ từ ngẩng đầu lên và nhìn họ.

"Là gì..."

Bertus nhìn chăm chăm vào Dettomolian, người đang ngồi bình tĩnh giữa một nghi lễ bóng tối.

"Bạn đang làm gì ở đây...?"

Nó không có ý nghĩa thì thật đáng sợ, và nếu nó có ý nghĩa thì chẳng có gì tốt đẹp cả.

Bertus cau mày hét lên.

“Cậu đang làm gì thế?”

Cậu bé có nước da ngăm đen.

—Dettomolian.

Anh quan sát họ từ ánh nến yếu ớt.

Ở nơi kỳ lạ này, Bertus hỏi anh ta.

“Cầu nguyện.”

Dettomolian đã trả lời.

“Tôi đang cầu nguyện cho 'hòa bình'.”

Ở một nơi không có gì để làm với hòa bình.

Dettomolian cho biết anh đang cầu nguyện cho hòa bình.

\*\*\*

Lời giải thích của Dettomolian cho nghi lễ của mình rất đơn giản.

—Cầu nguyện cho hòa bình.

Nó vẫn còn đáng ngại và đáng ngờ, nhưng Bertus không biết gì về Shaman giáo.

Vì vậy, anh không thể biết liệu nó có chức năng gì hay không.

Anh không thể trừng phạt hay chất vấn anh ta.

Anh không thể biết liệu Dettomolian đang nói dối hay nói thật.



“Cậu có thể vào...”

Dettomorian mời Bertus, người đang do dự bên ngoài phòng chứa đồ.

Họ đi giữa những ngọn nến và đến gần Dettomorian.

Căn phòng chứa đầy những vòng tròn và biểu tượng ma thuật được vẽ bằng máu.

Có thể đạt được hòa bình với một cái gì đó như thế này?

Nó thực sự có thể làm việc?

Bertus không biết.

“Dù sao thì... cầu nguyện là gì?”

"Tôi không biết."

"...Huh?"

Bertus choáng váng trước câu trả lời ngớ ngẩn.

“Tôi cũng... không biết.”

Dettomorian nhìn những ngọn nến sắp tắt.

“Tôi chỉ... làm những gì tôi có thể.”

“...”

“Tôi không thể chiến đấu. Đây là điều duy nhất tôi biết làm...”

Dettomorian ngược nhìn Bertus với vẻ mặt ảm đạm.

“Vì vậy, đó là lý do tại sao tôi đang làm điều này.”

Bản thân thầy cúng cũng không biết nghi lễ của mình để làm gì.

“Cuối cùng chỉ là... cầu nguyện, đúng không?”

"Đúng rồi..."

Nhiều người cầu trời, mong các Anh hùng cứu vớt.

Nó có thể là một nghi thức vô nghĩa, chỉ là một hành động của đức tin.

Ellen có thể cầu nguyện cho mình đừng biến mất.

Trong một thế giới mà tin vào điều gì đó nghĩa là sẽ có người giúp đỡ bạn, Ellen đã được chọn bởi các vị thần Mặt trời và Mặt trăng.

Cô ấy có thể hy vọng được bảo vệ từ một sức mạnh lớn hơn chính mình, không chỉ từ một pháp sư.

Dettomolian đã chạm khắc biểu tượng của một sinh vật có thể giúp đỡ Ellen và đưa nó cho cô ấy.

Đó là một biểu tượng đơn giản được thực hiện mà không cần bất kỳ nghi lễ nào.

“Cái này... có thể bảo vệ tôi...?” Ellen ngơ ngác nhìn sợi dây chuyền trên tay.

“Ai cũng có thể cầu nguyện,” Dettomolian nói.

Trong khi anh ấy đã cầu nguyện qua một vòng tròn ma thuật khổng lồ, bất cứ ai cũng có thể cầu nguyện trong thực tế.

Đặt sang một bên cho dù nó sẽ trở thành sự thật hay không.

“Cũng như tôi cầu nguyện cho hòa bình...”

Giống như cách Dettomolian cầu nguyện cho hòa bình, dù không có sức mạnh để thay đổi thế giới, nhưng anh vẫn hy vọng và cầu nguyện cho một cơ hội.

“Cậu cũng có thể cầu nguyện... để bản thân không biến mất.”

Ellen có thể cầu nguyện cho mình đừng biến mất.

Trong một thế giới mà tin vào điều gì đó có nghĩa là ai đó sẽ cho bạn sức mạnh, Ellen đã được chọn bởi các vị thần Mặt trăng và Mặt trời.

Hy vọng được bảo vệ từ một sức mạnh lớn hơn chính cô ấy, không chỉ từ một pháp sư.

Dettomolian đã chạm khắc một biểu tượng của một sinh vật có thể tiếp thêm sức mạnh cho Ellen và trao nó cho cô ấy.

Nó chỉ đơn thuần là một biểu tượng nhỏ được tạo ra mà không có bất kỳ buổi lễ lớn nào.

“Tôi cầu nguyện rằng điều này sẽ trở thành kim chỉ nam cho linh hồn cậu...”

Anh ấy cũng hứa sẽ cầu nguyện cho Ellen.

‘Có thể Mặt trời và Mặt trăng bảo vệ con.’

Ellen nhớ lại một điều mà mẹ cô đã từng nói với cô.

—Mặt trời và Mặt trăng.

Cô cẩn thận cầm biểu tượng được chạm khắc từ một chất giống như xương.

"Cảm ơn..."

Ellen đeo chiếc bùa hộ mệnh mà pháp sư đưa cho cô quanh cổ.

\*\*\*

Sau khi nhận được tám bùa hộ mệnh từ Dettomolian, Bertus, Ellen và Saviolin Tana rời khỏi Temple.

Ellen và Tana phải trở về đồn trú.

Mà Bertus còn phải hoàn thành kiểm tra, cho nên anh dự định ở lại doanh trại thêm vài ngày.

“Nó... có hoạt động không?”

Họ không biết liệu Shaman giáo có thực sự hoạt động hay không. Họ có thể đã lãng phí thời gian của họ.

Họ không biết Dettomolian có loại sức mạnh gì.

Họ không biết liệu anh ta có bất kỳ sức mạnh nào không.

Ma thuật chứng minh sự tồn tại của nó bằng biểu hiện của nó.

[Sức mạnh thần thánh] chứng minh sự tồn tại của nó bằng cách triệu hồi sức mạnh của các vị thần.

Nhưng họ đã không nhìn thấy bản chất của Shaman giáo. Họ không biết liệu nó có thực sự hiệu quả hay không. Nếu cầu hòa bình đã mang lại hòa bình, thì tại sao họ cần bất cứ điều gì khác?

Không phải chỉ dựa vào ảo giác trong tình thế tuyệt vọng sao?

Bertus cảm thấy ghê tởm bản thân ngay khi rời khỏi Temple. Anh ta đã bị thu hút bởi Dettomolian, nói chuyện với anh ta và nhận được một tấm bùa hộ mệnh, nhưng dường như nó không thể bảo vệ được Ellen.

Anh không thể không nghĩ theo cách này, và anh cảm thấy có lỗi vì đã mang Ellen đến đây.

“Nó có thể không có tác dụng gì cả...” anh thừa nhận.

Nhưng Ellen, với biểu tượng nhỏ quanh cổ, lặng lẽ bước đi.

“Nhưng nó có thể...” cô nói.

Dettomolian đã cầu nguyện cho hòa bình, biết rằng điều đó có thể không xảy ra, nhưng hy vọng rằng nó sẽ xảy ra.

Bùa hộ mệnh có thể hoặc không thể bảo vệ Ellen.

Nhưng vì nó có thể, cô ấy nói, "Tôi không nghĩ rằng có những thứ như thế này có thể gây hại."

Bởi vì có thể có một khả năng nhỏ.

Đúng như Dettomolian đã nói, Ellen sẽ tin vào điều đó.

Nếu cô ấy sử dụng nó như kim chỉ nam cho linh hồn mình, nếu cô ấy tin vào nó, cô ấy có thể tránh được việc biến mất.

Nếu chỉ đơn giản là tin tưởng có thể ngăn cô ấy suy sụp, thì tác dụng của tấm bùa hộ mệnh là có thật.

Ellen đã tin.

Và vì vậy, cô cảm thấy rằng ý thức mờ mịt của mình đã được giải tỏa một chút.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)*

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG  
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR



NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550



Thanks For Reading